

ת"פ 48913/02/20 - יורי שהגאי נגד מדינת ישראל - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

בית משפט השלום באילת

ת"פ 48913-02-20 מדינת ישראל ואח' נ' שהגאי
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופט שי ברגר
מבקש	יורי שהגאי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל - רשות הגנים הלאומיים ושמורות הטבע

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982 (להלן: "**חסד"פ**").

הרקע וטיעוני הצדדים

2. כתב האישום המתוקן, אשר הוגש נגד המבקש ביום 7.10.20, מייחס לו עבירות של **איסור שהייה**, לפי תקנה 3 לתקנות שמורות הטבע (סדרים והתנהגות), תשל"ט-1979 (להלן: "**התקנות**"), **איסור הליכה**, לפי תקנה 10 לתקנות **ואיסור גלישה**, לפי תקנה 10א' לתקנות.

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום שבת 23.2.19, בין השעות 08:45-20:15 או בסמוך לשעות החשיכה, בתחום שמורת האטבע מסיב אילת, נצפה הנאשם, בצוותא חדא עם אחרים אותם הדריך והוביל, כשהוא גולש מראש מעלה ברך לאזור מפל בטם הצפוני, וכן גלש בשישה מפלים עד לפארק תמנע, תוך שימוש בחבלים ובנקודות עיגון. הנאשם, אשר הדריך את הטיול, גבה עבור הדרכתו כ-200 ₪ מהמשתתפים, והטיול תוכנן מראש ברשתו החברתית ובקבוצות חברים. במעשיו המתוארים, שהם הנאשם בתחום השמורה מחוץ לשעות המותרות, הלך בתחום השמורה מחוץ לדרכים ולשבילים המיועדים להולכי רגל, גלש מצוק בתחום השמורה ולא ציית להוראות הרשות. לנאשם לא היה היתר למעשיו.

4. המבקש, באמצעות בא כוחו, הגיש בקשה לפי סעיף 108 לחסד"פ, במסגרתה ביקש להורות למשיבה להעביר לידי המבקש תיקי חקירה דומים, בהם נעברו 3 עבירות ומעלה והמשיבה החליטה להסתפק בקנס מנהלי ולא בכתב אישום.

5. לטענת ב"כ המבקש, הפעלת שיקול הדעת של המשיבה ביחס להגשת כתבי האישום הינה שרירותית ולא

אחידה, ולכן על בית המשפט להורות למאשימה להציג את כל המקרים בהם החליטה המשיבה שלא להעמיד לדין, למרות שבאותם מקרים יוחסו להם שלוש עבירות ומעלה, וזאת בכדי שהמבקש יוכל לבסס טענתו לאכיפה בררנית.

6. לטענת המשיבה, כתב האישום מתאר נסיבות שיש בהן חומרה מיוחדת. עוד נטען, כי כתב האישום המקורי כלל עבירה שאין קנס בצידה, ואת ההצדקה להגשת כתב אישום יש לבחון במועד הגשתו ולא במועד תיקונו. בנוסף, לטענת המשיבה, גם לאחר התיקון כתב האישום כולל שלוש עבירות וחשד לתכנון מוקדם, ולכן עומד בתנאי נוהל האכיפה של המשיבה, ואין בסיס להשוואת מקרה זה לתיקים אחרים, בהם, לטענתה, הופעל שיקול דעת סביר מבלי שנפל פגם בהתנהלות המשיבה.

דין והכרעה

7. בבג"צ 4922/19 אפרים נווה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז מרכז (פלילי) מיום 9.12.19, נקבע כי הרף לקבלת מידע הוא נמוך מזה הנדרש לשם ביסוס טענת אכיפה בררנית:

"טיבו של הנטל הראשוני המוטל על הנאשם ייבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמוך מהרף שנדרש לצורך סתירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית"

8. לצד זאת, יש להדגיש כי באותו ענין נקבע שעל המבקש לעמוד בנטל הראשוני, וכי אין להורות על מסירת מידע בלא שהמבקש עמד בנטל זה:

"הנטל הראשוני לצורך קבלת מידע ומסמכים לשם העלאת טענה לאכיפה בררנית מוטל על הנאשם. אין להפוך את היוצרות, באופן שהליכי הגילוי והעיון ישמשו בסיס להנחת התשתית הראייתית הראשונית בבחינת 'נעשה ונשמע' - נקבל את המידע והמסמכים מתוך תקווה כי מהם תצמח התשתית הנדרשת להגנה מן הצדק... מכאן, שאין להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ ללא ראיות ראשוניות, ושימוש בסעיף זה ייעשה רק לאחר שהנאשם פסע אל גדרה של הטענה לאכיפה בררנית לפי סעיף 149(10) לחסד"פ"

9. לאור האמור לעיל, הרי שהנטל להנחת תשתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למדיניות האכיפה מוטל על כתפי המבקש, ואין די בטענה כללית בדבר אכיפה בררנית כדי להצדיק מתן הוראה לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ.

10. בענייננו, מצאתי כי ב"כ המבקש לא הרים את הנטל המוטל על כתפיו כדי להניח תשתית ראייתית מספקת לביסוס דרישתו. ביסוס הטענה על מקרים אחרים בהם לא הוגשו כתבי אישום אינו מספיק, שכן מקרים אלו אינם תואמים את נסיבות המקרה דנן. הדבר אינו מעיד כשלעצמו על חשד ראשוני למדיניות מסוימת מצד

המשיבה, ואין בכך כדי לבסס אף חשד לכאורה לאכיפה בררנית. כל מקרה ומקרה מתאפיין בנסיבותיו, ואין בטיעון ב"כ המבקש משום הרמת הנטל הראשוני הנדרש.

11. נוסף על כך, מטעם המשיבה הוגשו שתי דוגמאות לכתבי אישום דומים לכתב האישום המקורי שהוגש בתיק, וכן חמש דוגמאות נוספות למקרים בהם יוחסו לנאשם שלוש עבירות קנס, והוחלט על הגשת כתב אישום. כתבי האישום אלה מחזקים את טענת המשיבה כי המבקש במקרה זה לא הופלה לרעה, ומדובר על הפעלת שיקול דעת סביר.

12. בנסיבות אלו, הריני לקבוע כי המבקש לא עמד בדרישת הנטל הראשוני לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים מכוח סעיף 108 לחסד"פ.

סוף דבר

לאור כל האמור לעיל, לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובות שהובאו בפניי, עברתי על הנספחים המצורפים ובחנתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

המזכירות תשלח עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, בהעדר הצדדים.